

# Nieuwsbrief

## Erfrecht

### **Aanvaarden of verwerpen?**

Op het moment dat een nalatenschap openvalt is één van de eerste vragen van een erfgenaam of hij moet aanvaarden of verwerpen. Ik merk in mijn erfrecht praktijk dat veel erfgenamen op dit punt geen bewuste keuze maken, terwijl het achterwege laten van deze keuze grote consequenties kan hebben. In deze nieuwsbrief wil ik u kort uiteenzetten wat aanvaarden en verwerpen betekent en wat de consequenties hiervan zijn.

#### **Keuze erfgenaam**

Uit artikel 190 van boek 4 BW blijkt dat een erfgenaam een nalatenschap kan aanvaarden of verwerpen en dat deze aanvaarding zuiver kan geschieden of onder voorrecht van boedelbeschrijving. Dit laatste wordt ook beneficiair aanvaarden genoemd en het belangrijkste gevolg hiervan is dat een erfgenaam niet met zijn gehele vermogen voor de schulden van de nalatenschap aansprakelijk is. Het is derhalve verstandig om, indien er ook maar enig risico bestaat dat het saldo van de nalatenschap negatief is, de nalatenschap beneficiair te aanvaarden. Daarbij komt de nieuwe groep erfgenamen aan de beurt, indien de eerste groep erfgenamen zou verwerpen, zodat het ook om die reden verstandig is om de nalatenschap beneficiair te aanvaarden.

#### **De vorm van aanvaarding of verwerping**

Indien de erfgenaam een keuze heeft gemaakt kan hij deze keuze laten vastleggen in een verklaring ter griffie van de Rechtbank van het sterfhuis. Daarbij moet de erfgenaam wel goed beseffen dat een eenmaal gedane keuze onherroepelijk is en terugwerkt tot het moment van openvallen van de nalatenschap. In de praktijk merk ik dat vooral de beneficiaire aanvaarding wordt vastgelegd, maar de zuivere aanvaarding en de verwerping niet.

Een erfgenaam moet echter ook goed beseffen dat aanvaarding kan blijken uit het zich "zonder voorbehoud als een zuiver aanvaard hebbend erfgenaam gedragen". Uit de jurisprudentie blijkt dat dit bijvoorbeeld het geval kan zijn bij verkoop of bezwaring, bij betaling van schulden, het als erfgenaam deelnemen aan de verdeling of uit het meegeven aan de vuilnisman van alle zaken van de nalatenschap. Het kan ook zijn dat schuldeisers van de nalatenschap belang hebben bij een snelle keuze van een erfgenaam en zij kunnen dan de Kantonrechter verzoeken de erfgenaam een termijn te stellen. Indien de erfgenaam deze termijn laat verstrijken wordt hij geacht de nalatenschap zuiver te aanvaarden, zodat de schuldeisers zich kunnen verhalen op de nalatenschap en eventueel op het privévermogen van de erfgenaam.

In geval een erfgenaam minderjarig is kan de ouder niet zuiver aanvaarden en heeft de ouder machtiging nodig van de Kantonrechter voor verwerping. In de meeste gevallen heeft een ouder hier geen weet van en doet hij of zij in het geheel niets, waarna na drie maanden de nalatenschap door de erfgenaam als beneficiair aanvaard wordt geacht.

### **Toch terugkomen op een keuze?**

Hiervoor heb ik gesteld dat een keuze onherroepelijk is, doch er is een uitzondering indien er na een zuivere aanvaarding door een erfgenaam een testament blijkt te zijn of iets gebeurt waardoor de erfgenaam die zuiver heeft aanvaard in een nadeliger positie zou komen. Onder bepaalde voorwaarden kan de erfgenaam dan de Kantonrechter vragen alsnog beneficiair te mogen aanvaarden.

Indien een nalatenschap beneficiair wordt aanvaard, zijn alle erfgenamen vereffenaar. Boek 4 kent specifieke bepalingen over de vereffening van de nalatenschap, maar daarover zal ik u in een volgende nieuwsbrief berichten.

Conclusie uit het voorgaande is dat een erfgenaam goed moet nadenken over de keuze (beneficiair) te aanvaarden of verwerpen. Bij twijfel is meestal beneficiair aanvaarden het beste advies. Mocht u over het voorgaande nog vragen hebben dan kunt u uiteraard contact met mij opnemen.

Toon Kool